ANTILALOI AP' TOYS SKAROYS 1-2_Layout 1 22/04/2011 8:10 ΠΜ Page 1

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Γραφεία: Γερανίου 41 Αθήνα, Τ.Κ. 10431 • Τηλ./fax: 210-6420024 • Περίοδος Γ' • Αριθμός φύλλου 1 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2010

Όλοι μαζί ενωμένοι για το καλό του τόπου μας

Να 'μαστε πάλι εδώ

Το 1976 ήταν η χρονιά της ίδρυσης της Ένωσης των εν Αττική Αλεξανδριτών Λευκάδας «ΟΙ ΣΚΑΡΟΙ» με κύριο σκοπό (όπως προβλέπεται απ' το Καταστατικό μας) τη σύσφιξη των σχέσεων και την αλληλεγγύη των συγχωριανών μας στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής αλλά και τούτων με τη γενέτειρά τους (Αλεξάνδρου - Κολυβάτων - Κιάφας - Νικιάνας) και των απανταχού Αλεξανδριτών.

Κάνοντας μια αναδρομή στην πορεία του Συλλόγου μας, θα διαπιστώσουμε ότι:

Τα πρώτα χρόνια η ενεργή παρουσία και μαζική συμμετοχή των Αλεξανδριτών σ' όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας έδινε τη δυνατότητα να πραγματοποιούνται σε μεγάλο βαθμό οι σκοποί του. Με την έκδοση της εφημερίδας **«ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΣΚΑΡΟΥΣ»** ισχυροποιήθηκαν οι δεσμοί μεταξύ μας, μ' αυτούς που έμεναν στα χωριά μας, κυρίως όμως με τους όπου γης απόδημους Αλεξανδρίτες. Η ενημέρωσή τους για τα συμβαίνοντα στην πατρική γη τούς γέμιζε χαρά, νοσταλγία και ενδιαφέρον για τον τόπο τους και τους δικούς τους ανθρώπους.

Η δημιουργία της ποδοσφαιρικής ομάδας **"ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΣΚΑΡΩΝ"** που ψυχή της ήταν ο Φίλιππας και ο Μάκης, έφερε κοντά στο Σύλλογο και τους νεότερους Αλεξανδρίτες σφυρηλατώντας δεσμούς φιλίας και αλληλεγγύης και αποτρέποντάς τους από επικίνδυνους δρόμους.

Ένα πλήθος προβλημάτων που αντιμετώπιζε η Κοινότητά μας επιλύθηκε και απ' τις ενέργειες και τη συμπόρευση του Συλλόγου μας με τους τοπικούς άρχοντες.

Ενώ ποιος δεν θυμάται τα επί πολλά χρόνια πολιτιστικά επταήμερα, (με θεατρικές παραστάσεις, Καραγκιόζη, αναβίωση του πανηγυριού με παραδοσιακούς Αλεξανδρίτες οργανοπαίχτες, λαϊκές συνελεύσεις κ.λ.π. εκδηλώσεις), που πραγματοποιούσε ο Σύλλογος σ' όλους τους οικισμούς, πρωτοπόρα και πρωτόγνωρα για τα χρόνια εκείνα!

Ποιος απ' τους παλιότερους δε νοσταλγεί τα γραφόμενα στις στήλες των "Αντίλαλων" του Ντόπιου (Φώντας) απ' τις "Θύμησες", του Αλεξανδρίτη (Ευγένιος) απ' τις "Σκόρπιες μνήμες", την ποίηση και τα πεζά του Νιόνιου και της Γιάννας;

Την ιστορία του τόπου μας και των ανθρώπων του απ' τα κείμενα του συγγραφέα και ιστορικού μας Σπύρου Σούνδια, την ποίηση των λαϊκών μας ποιητών Άγγελου Βρεττού, Νίκου Βρεττού (Μανία), Γιώργου Φρεμεντίτη (Μελιτζούρα) και Κωστάγγελου Δουβίτσα, αλλά και τους προβληματισμούς του Ζώη, του Γιάννη, του Σίμου, της Αγάπης, της Ρούλας, της Ιφιγένειας, του Νίκου και του Νίκου, του Τιμόθεου, του Δημήτρη του Ζηνέλη και ας με συγχωρέσουν και όλων των άλλων που δεν έρχονται στο νου μας.

Τα χρόνια πέρασαν και ο Σύλλογος έπεσε σε παρακμή, όπως και οι περισσότεροι άλλοι σύλλογοι. Η εφημερίδα έβγαινε περιστασιακά και οι χωριανοί έπαψαν ν' ανταποκρίνονται, όπως άλλοτε, μαζικά στα καλέσματα των διοικήσεων.

Ας μη βιαστούμε να χρεώσουμε την ύφεση αυτή σε αδράνεια των ανθρώπων που διαχειρίστηκαν την τύχη του συλλόγου μέχρι σήμερα.

Έκαναν ό,τι μπορούσαν, μα δε μπορούσαν και πολλά πράγματα, γιατί οι κοινωνικές και πολιτισμικές

Συνέχεια στην 4η σελ.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΗ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στην αίθουσα του Συλλόγου Λευκαδίων, Γερανίου 41 στην Ομόνοια στις 28-3-2010, Κυριακή των Βαΐων, πραγματοποιήθηκε η Γ.Σ. του Συλλόγου μας, με σκοπό την επαναδραστηριοποίησή του.

Η συμμετοχή δεδομένων και των συνθηκών ήταν ικανοποιητική, μαζευτήκαμε 30 άτομα.

Με την εκλογή προεδρείου της Γ.Σ., κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη όλων των μελών του Συλλόγου μας που έφυγαν απ' την ζωή και στη μνήμη του πρώην Προέδρου μας επί πολλές θητείες Νιόνιου, που τόσο άδικα έφυγε από κοντά μας, άρχισαν οι εργασίες της Γ.Σ.

Από όλους τους ομιλητές τονίστηκε η ανάγκη της επαναδραστηριοποίησης του Συλλόγου μας και τέθηκαν διάφορα θέματα και προτάσεις με κυρίαρχη την επανέκδοση των "Αντίλαλων".

Με την εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής και την κατάθεση υποψηφιοτήτων για τα όργανα της Ένωσής μας και αντιπροσώπους για την Ομοσπονδία, διενεργήθηκε ψηφοφορία και εκλέχτηκαν:

Για το Δ.Σ.
Μανωλίτσης Ευγένιος
Κόκλα Γιάννα
Μανωλίτσης Νίκος (Κασσάνδρης)
Σούνδιας Τιμόθεος
Μανωλίτσης Δημήτρης (Κασσάνδρης)
Μανωλίτσης Σπύρος (Καρές)
Σούνδιας Γεώργιος Αθανασίου

Αναπληρωματικοί
Σέρβος Παναγιώτης (του Κώτσου)
Καπελέρης Παντελής

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή
Δουβίτσα Κατερίνα
Κόκλα Αγάπη
Μανωλίτση Ντίνα (Σπύρου Καρρέ)

Αναπληρωματικοί
Μανωλίτση-Καπελέρη Ντίνα

Αντιπρόσωποι για την Ομοσπονδία
Μανωλίτσης Νίκος (Κουβαλιάς)
Μανωλίτσης Ευγένιος
Σούνδιας Τιμόθεος
Κόκλα Γιάννα
Μανωλίτσης Δημήτρης (Κασσάνδρης)

Αναπληρωματικοί
Μανωλίτσης Νίκος (Κασσάνδρης)
Σέρβος Παναγιώτης (Κώτσου)

Την 25-4-2010 μετά από πρόσκληση του πλειοψηφίσαντος συμβούλου συνήλθαν τα εκλεγέντα μέλη για το Δ.Σ. της Ένωσής μας και συγκροτήθηκαν σε σώμα ως κάτωθι:

Πρόεδρος:
Μανωλίτσης Ευγένιος
τηλ. 210-6420024 & 6977011305
Αντιπρόεδρος:
Μανωλίτσης Νίκος (Κασσάνδρης)
τηλ. 210-4138345
Γεν. Γραμματέας:
Σούνδιας Τιμόθεος
τηλ. 210-6611978
Ειδ. Γραμματέας:
Μανωλίτσης Σπύρος
τηλ. 210-6915263
Ταμίας:
Μανωλίτσης Δημήτρης (Κασσάνδρης)
τηλ. 6936791486
Μέλος: Κόκλα Γιάννα
τηλ. 210-5562401
Μέλος: Σούνδιας Γεώργιος
τηλ. 6937363369

Σιδηροκέφαλοι
και καλή δουλειά.

ANTILALOI AP' TOYS SKAROYS 1-2_Layout 1 22/04/2011 8:10 ΠΜ Page 2

Σίμος Σούνδιας

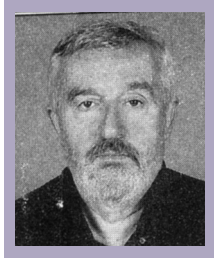

Πέθανε ο Σίμος, τέως Πρόεδρος του Συλλόγου μας.

Μάταια σε περιμέναμε στη Γενική μας Συνέλευση την ημέρα των Βαΐων, ένα νέο εγκεφαλικό ήταν και το μοιραίο. Πάλεψες για τέσσερις μέρες στην εντατική του Ευαγγελισμού, αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφερες, προκαλώντας βαθιά θλίψη στους δικούς σου και σ' εμάς που μέσα από το Σύλλογό μας μαζί προσπαθήσαμε, στο μέτρο του δυνατού, για το καλύτερο του χωριού μας και των συντοπιτών μας στην Αθήνα. Ο Σίμος γεννήθηκε στον Αλέξανδρο το 1949. Σε μικρή ηλικία ήρθε στην Αθήνα και παράλληλα με τις γυμνασιακές του σπουδές εργαζόταν. Ασχολήθηκε με το εμπόριο φαρμακευτικού υλικού και βοτάνων. Δραστηριοποιήθηκε σε κοινωνικούς αγώνες, στα συνδικαλιστικά του κλάδου δουλειάς του και στα πολιτιστικά, μέσω της ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΣ που υπήρξε και ιδρυτικό μέλος της ενώ ο θάνατός του τον βρήκε στη θέση του Προέδρου μας. Η κηδεία του έγινε την Μεγάλη Πέμπτη στη Νικιάνα. Στεφάνια κατέθεσαν η Ένωσή μας, ο Σύλλογος Νικιάνας "Οι ΣΚΑΡΟΙ" και η Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων. Τη γυναίκα του, τα παιδιά του και τις αδελφές ο γράφων και το Δ.Σ. της Ένωσής μας συλλυπούνται θερμά.

Αντίο Σίμο, ελαφρύ το χώμα της πατρικής γης και αιώνια η μνήμη σου.

Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους

Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αλεξανδριτών Λευκάδας
Διεύθυνση:
Γερανίου 41 Τ.Κ. 10431 Αθήνα
Εκδότης-Διευθυντής:
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Ευγένιος Μανωλίτσης
τηλ.: 210-6420024
Επιμέλεια - διορθώσεις:
Σούνδιας Τιμόθεος
Μανωλίτσης Δημήτριος
Συνεργάτες:
Ζηνέλης Δημήτριος
Αγάπη Κόκλα
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.-fax: 210-2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα την άποψη του Συλλόγου μας.

Στη μνήμη σου...

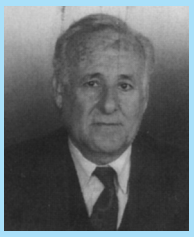

Νιόνιο, δύο χρόνια συμπληρώθηκαν απ' τον πρόωρο και άδικο χαμό σου, όμως είναι σα να μην έφυγες από κοντά μας.

Η μνήμη σου ζωντανή σ' όλους που σε γνώριζαν στην παρέα, στη συντροφιά, στους φίλους, στην Ομοσπονδία, στο Σύλλογο όλο και κάτι θα σε φέρει στη κουβέντα μας.

Τώρα με την επανέκδοση των αγαπημένων σου "ΑΝΤΙΛΑΛΩΝ" διαπιστώνουμε πόσο πολύ μας λείπεις.

Θα μας λείψει η επίκαιρη γραφή σου για τα θέματα του χωριού μας, οι προβληματισμοί σου, οι ιδέες σου.

Μακάρι αυτές οι λίγες γραμμές να μην γράφονταν με αφορμή τη φυσική σου απουσία... όμως η ζωή αλλιώς το θέλησε.

Το ποίημα που ακολουθεί για την Λευκαδίτισσα αγρότισσα που το είχε απαγγείλει στην ομώνυμη εκδήλωση που είχε διοργανώσει η Ομοσπονδία Λευκαδίτικων Συλλόγων στο Δήμο Σφακιωτών το είχε αφιερώσει:

Στις Όλγα Επαμ. Δουβίτσα, Λούλα Αγγ. Μανωλίτση και Γκόλφω Μιχ. Σέρβου.

Λευκαδίτισσα Αγρότισσα

Εσένα Λευκαδίτισσα, αγρότισσα κυρά μου,
μάνα, γυναίκα κι' αδελφή, ποιμένα, ζευγολάτη,
μορφή Τιτάνια, θεά, πως να σε περιγράψω;
Φτωχά τα λόγια στο χαρτί, μη μπας και σ' αδικήσω!
Δος μου μια μέρα μοναχά απ' τη σκληρή ζωή σου,
έπος να γράψω ηρωικό, να σου το τραγουδήσω.
Στου κοκοτού το λάλημα, το πρώτο, τρεις η ώρα,
θα σηκωθείς για ζύμωμα, θα φκιάσεις το σακκούλι
για το χωράφι το πρωί, νάν' έτοιμο στην ώρα.
Λίγο φαΐ μαγειρευτό, άλλοτε ξεροφάι,
το κολοκύθι το κρασί, δυό κούπες για τους άντρες.
Θα σπαργανίσεις το παιδί κι ως τόσο έχει φέξει.
Γρήγορα πλάθεις το ψωμί, έξι καλά καρβέλια.
Τα βάζεις στην πινακωτή, κι ως ότου αυτό να «γίνει»,
ξυπνάς τους άντρες να σκωθούν, κι αμέσως στο κατώγι
να σαμαρώσεις τ' άλογο, τα σγύρια να φορτώσεις.
Αλέτρι αν είναι για σπορά και λαιμαριές και ζεύλες.
Αν θερισμός ή αλώνισμα, δρεπάνια, δεκριάνια,
δριμόνι για το γέννημα, σβάρνα και καρπολόγια.
Αν ίσως είναι τρυγητός, κοφίνια και καλάθια,
να 'ναι η κάδη καθαρή, πλυμένο το βαγένι.
Ετοιμασμένα για μουστιά, τρόκολο, πατητήρα.
Το καρατέλο το μικρό, για νάμπει κεροπάτι.
Κι αν είναι για λιομάζωμα, τους λούρους τα στρωσίδια,
να καθαρίσεις το οργό, την πίλα, τις καπάσες.
Όλα χαζίρι στην αυγή. Πας το ψωμί στο φούρνο
κι η πρώτη αχτίδα του ηλιού, σε βρίσκει στο χωράφι.
Στο διπλανό το πέτσουρο, θα δέσεις τα μαρτίνια
και θα δουλέψεις τον αγρό, αϊτάροντας τους άντρες.
Τα χέρια αλέστα εργάζονται, τα χείλη τραγουδάνε,
στ' αρμονικό τ' αντάμωμα της γης με τους ανθρώπους.
Μάνα και σύ, μάνα κι η γη, της δίνεις και σου δίνει.
Ολοχρονίς παλεύετε κι' οι δυό αντρειωμένες.
Εσύ της σκίζεις τα πλευρά κι εκείνη σε ματώνει.
Τρέφεται με τους κόπους σου κι εσύ με το ψωμί της.
Ακούραστη κι αγόγγυστη, στο γυρισμό το δείλι,
αφού ξεζώσεις την ποδιά και κάνεις ποδολόγα,
φορτώνεις στο κεφάλι σου ένα δεμάτι ξύλα.
Να ξαβοηθήσεις γρήγορα κ' αρπάζεις τη βαρέλα,
κρύο νερό να πεταχτείς στη βρύση να γιομίσεις.
Μετά το δείπνο, η φαμελιά γέρνει να ξαποστάσει.
Μα εσύ δε ξεντρεγάρησες, την τάβλα να σηκώσεις.
Θα γαλουρίσεις το παιδί και θα τ' αποκοιμίσεις,
κι από κοντά στον αργαλειό με το φαρδύ το χτένι,
να πλέξεις με τα δάχτυλα τη μόστρα στο υφάδι.
Βάζεις σαΐτες τέσσαρες και τέσσερα μιτάρια
κ' υφαίνεις με τα όνειρα, την προίκα της θυγατέρας.
Κι όσο να πάει και ναρθεί το χτένι στο διασίδι,
η κόρη αξαίνει μονομιάς και γίνεται φρεγάδα.
Τη βλέπεις νύφη ολόλαμπρη πάνω σε άσπρο άτι,
και δίπλα της ρηγόπουλο να της κρατά το χέρι.
Πίσω, δυό άλογα γερά, το γοίκο φορτωμένα,
τα βλογημένα τα σκουτιά που ύφανε η μάνα.
Άσπρα μαλλινοσέντονα κι απλάδια και ντρεμίδια,
βελέντζες και σαγιάσματα, καρπέτες, μαντανίες,
κοντέσια και πουκάμισα, πετσέτες και μεσάλια,
σακούλια, πάντες και χαλιά και δυό καβαλοσκούτια.
Μπροστά πηγαίναν τα βιολιά και σύ ακουρμενόσουν,
μέχρι π' ακομοιμήθηκες, στ' αντί για προσκεφάλι.
Γυναίκα Αλεξαντρίτισσα και απ' όλη τη Λευκάδα,
σήκω, λαλούν οι κοκοτοί, έρχετ' η άλλη μέρα.
Φέρνει καινούργιο κάματο, αγώνα, μα κ' ελπίδες.
Μ' αντρειωμένες δρασκελιές κι αυτή θα την περάσεις.
Κι ύστερα θάρθει Κυριακή, θάρθει γιορτή και σκόλη
θα βάλεις τα φτιασίδια σου, θα βάλεις τα καλά σου
με το παιδί στην εκκλησιά, θα πας στο πανηγύρι.
Κάνε Φανερωμένη μου, νά 'χει σοδειά και φέτος,
νά 'χει ψωμί, νά 'χει κρασί, λάδι για το καντήλι.
Γυναίκα Λευκαδίτισσα, αγρότισσα, σου πρέπει,
ευγνωμοσύνη και τιμή και προτομή και δόξα!!!

Η γιορτή των Αγίων Πατέρων

Στις 16 Μάη 2010, γιορτή των Αγίων Πατέρων, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε αρτοκλασία στη μνήμη τους στην ομώνυμη εκκλησία στην Παιανία, ακολούθησε περιήγηση της πόλης και αφού ήπιαμε καφέ, καταλήξαμε για μεσημεριανό στην ταβέρνα Αφροδίτη.

Η συμμετοχή των συγχωριανών μας θα λέγαμε ήταν αρκετά ικανοποιητική (γύρω στα 45 άτομα) δεδομένων και των επικρατουσών συνθηκών, οικονομική κρίση, εξετάσεις μαθητών κ.λ.π.

Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ ζεστή, ανταλλάξαμε ευχές, αλληλογνωρίστηκαν οι παλιότεροι με τους νεότερους, ήπιαμε τα κρασιά μας, τσακίσαμε παϊδάκια και οι μερακλήδες πήραν και τις στροφές τους.

Η πολυπληθέστερη απ' τις συντροφιές ήταν των Κολονελαίων. Πιστεύουμε ότι σ' επόμενες συγκεντρώσεις - εκδηλώσεις η συμμετοχή θα 'ναι μεγαλύτερη, κυρίως από νέους Αλεξανδρίτες.

Συνδρομές για το Σύλλογο

Μανωλίτσης Ευγένιος	30€
Μανωλίτσης Νίκος του Θεοδ.	30€
Μανωλίτσης Δημήτριος του Νικ.	30€
Μανωλίτσης Σπύρος του Τιμ.	30€
Μανωλίτσης Νίκος του Γεωρ.	30€
Κόκλα Ιωάννα του Ευστ.	20€
Κόκλα Αγάπη του Ευστ.	20€
Μαγγίνα-Δουβίτσα Ειρήνη	30€
Δουβίτσα Αικατερίνη του Νικολ.	50€
Δουβίτσα Γιαννούλα του Νικολ.	50€
Μανωλίτση-Καπελέρη Ντίνα	30€
Σέρβος Παναγιώτης του Κων.	20€
Ζαχαρογιάννη-Μανωλίτση Ανθούλα	30€
Δουβίτσα Αναστασία του Σπυρ.	50€
Ρεκκακάβα Γιαννούλα του Επ.	30€
Σούνδιας Γεώργιος του Αθαν.	20€
Σούνδιας Τιμόθεος	30€
Κολυβάς Σπύρος (Βλάμης)	20€
Δαμιανής Ξενοφώντας	20€
Κολυβάς Μανώλης (Κολονέλος)	20€
Κόκλας Γεώργιος του Ευστ.	20€
Σολδάτου Θεοδώρα	50€
Κολυβά Αικατερίνη (Κολονέλου)	20€
Καλυβάς Γιώργος (Κάππας)	20€
Δουβίτσα-Ψωμά Τασούλα	30€
Κολυβάς Γιάννης (Κολονέλος)	30€

ANTILALOI AP' TOYS SKAROYS 1-2_Layout 1 22/04/2011 8:10 ΠΜ Page 3

Ηλεκτρονικοί υπολογιστές: Φίλοι ή εχθροί;

Στα μέσα του 2ου αιώνα μπήκε στη ζωή μας ένα νέο μέσο επικοινωνίας, που με γοργούς ρυθμούς μετατράπηκε και σε εργαλείο, αλλά και σε μέσο ψυχαγωγίας : ο ηλεκτρονικός υπολογιστής ή κοινώς κομπιούτερ.

Αν και από την αρχαιότητα ακόμη αναζητούνταν τρόποι μεταφοράς και καταγραφής πληροφοριών (άβακας, αστρολάβος των Αντικυθήρων), όπως και κάλυψη της ανάγκης γρήγορων και σωστών υπολογισμών, μόνο ο ηλεκτρονικός υπολογιστής κατάφερε όχι μόνο να ικανοποιήσει αυτούς τους τομείς, αλλά να γίνει αποδοτικός και σε πολλούς άλλους.

Στην εποχή μας η χρήση του είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη, καθώς η παροχή , που προσφέρει άμεσα και από απόσταση, τόσο υπηρεσιών όσο και πληροφοριών, είναι ποικιλόμορφη και υπεράφθονη. Γι' αυτό, άλλωστε, λέμε ότι ζούμε στην «κοινωνία της πληροφορίας».

Όμως, το ανθρώπινο αυτό δημιούργημα, έχει αποκτήσει, με την πάροδο του χρόνου, θερμούς υποστηρικτές και σφοδρούς πολέμιους της ύπαρξής του στις καθημερινές, ανθρώπινες δραστηριότητες. Ενώ, λοιπόν, οι πολέμιοί του τονίζουν τ' αρνητικά του στοιχεία, οι υποστηρικτές του ανταπαντούν με τη θετική προσφορά του. Έτσι, πλέον, γνωρίζουμε ότι ο ηλεκτρονικός υπολογιστής εκπέμπει ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό ακτινοβολίας (ραδιενέργειας), κυρίως απ΄ την πίσω πλευρά του, η οποία, όμως, δε διαχέεται στο χώρο αν το κομπιούτερ είναι σωστά τοποθετημένο, δηλαδή με τη συγκεκριμένη πλευρά να «κοιτά» σε τοίχο ή κάτι παρόμοιο. Όσο για την αρνητική επίδρασή του στα μάτια, όπως διατείνονται αρκετοί ειδικοί, υπάρχουν ειδικά γυαλιά και ειδικό διαφανές, προστατευτικό κάλυμμα οθόνης, που την αποτρέπουν.

Άλλο ένα στοιχείο, που χρησιμοποιούν όσοι αντιμάχονται τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, είναι τα σωματικά προβλήματα, τα οποία δημιουργούνται στους χρήστες τους. Αλλά και γι' αυτό οι υπέρμαχοί του έχουν αντίλογο, καθώς δίνονται οδηγίες και συμβουλές για το σωστό τρόπο με τον οποίο πρέπει κάποιος να κάθεται, να χρησιμοποιεί το πληκτρολόγιο κ.λπ.

«Και τι έχετε να πείτε σχετικά με το γεγονός ότι οδηγεί στην τεμπελιά, κυρίως τη νοητική, με τη διευκόλυνση που παρέχει στους υπολογισμούς και στη συλλογή πληροφοριών;» είναι άλλο ένα λεκτικό επιχείρημα των αντιτιθέμενων.

«Δημιουργήθηκε για να διευκολύνει τη ζωή μας, να μας βοηθά στη μεγαλύτερη και καλύτερη απόδοσή μας και στην αθρόα συγκέντρωση των πληροφοριών που χρειαζόμαστε. Και αυξάνει την κριτική μας ικανότητα, αφού πρέπει να διαχωρίζουμε τι θα χρησιμοποιήσουμε και τι όχι. Οπότε δε γίνεται λόγος για νοητική τεμπελιά» αντικρούουν οι υπερασπιστές.

«Είναι εχθρός!» συνεχίζουν την επίθεσή τους οι πολέμιοι. «Με τα παιχνίδια, που περιέχει, δημιουργεί μια νεολαία χωρίς ενδιαφέροντα και ιδανικά, καθώς οι παίκτες απορροφούνται τόσο πολύ που αποκόβονται απ' το περιβάλλον, χάνουν την αίσθηση του χρόνου και τέλος απομονώνονται. Εκτός απ' αυτό, χρησιμοποιείται εύκολα για κάθε είδους παράνομη δραστηριότητα και μάλιστα διεθνώς»

«Είναι φίλος!» αντιτείνουν οι υπέρμαχοι. Η νεολαία επικοινωνεί σε παγκόσμιο πεδίο, ενημερώνεται, εκπαιδεύεται και ψυχαγωγείται. Εξάλλου, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής χρησιμοποιείται και για εργασία κατ' οίκον, οπότε έχουμε δημιουργία νέων θέσεων εργασίας αλλά και νέων ειδικοτήτων. Ακόμη και στον τομέα της υγείας έχει αρχίσει να προσφέρει καλές υπηρεσίες με τις εγχειρήσεις εξ αποστάσεως, μέσω της τηλεματικής. Όπου χρησιμοποιείται, διευκολύνει τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Όσο για τις παρανομίες, υπάρχουν ειδικοί που γνωρίζουν πώς να τις εξουδετερώνουν. Άλλωστε, οι άνθρωποι τις κάνουν, όχι οι υπολογιστές!»

«Χρησιμοποιείται»: αυτή είναι η λέξη – κλειδί, αν θέλουμε να διαπιστώσουμε τι είναι ο ηλεκτρονικός υπολογιστής για μας, τους ανθρώπους. Είναι, λοιπόν, ένα εργαλείο πολυσχιδές, το οποίο μπορεί να γίνει φίλος μας ή εχθρός μας, ανάλογα πώς το αντιμετωπίζουμε και με ποιον τρόπο το χρησιμοποιούμε. Έχει, όντως, στενή σχέση μαζί μας, αφού μας προσφέρει ενημέρωση, εκπαίδευση, επικοινωνία, εργασία και ψυχαγωγία. Έχει, πράγματι, μπει στη ζωή μας και μας έχει γίνει απαραίτητο, όπως το αυτοκίνητο, το πιρούνι, το μαχαίρι, το τηλέφωνο και τόσες άλλες ανθρώπινες εφευρέσεις και κατασκευές.

Αλλά, ακριβώς, επειδή είναι ένα εργαλείο – δημιούργημα του ανθρώπου, οι επιπτώσεις απ' τη χρήση του εξαρτώνται από εμάς, αν θα είναι θετικές ή αρνητικές. Ακόμη και στο θέμα της υγείας, από εμάς εξαρτάται αν θα τηρήσουμε ό,τι πρέπει κι ό,τι χρειάζεται, για να μη δεχθούμε βλαπτικές επιδράσεις. Ακριβώς, επειδή είναι ένα εργαλείο – δημιούργημα του ανθρώπου, δεν έχει αυτό καθαυτό την υπαιτιότητα των πράξεων όσων το χρησιμοποιούν για παρανομίες. Ούτε είναι ένοχο επειδή πολλοί εθίζονται με τα παιχνίδια που παρέχει και δεν μπορούν να πειθαρχήσουν τον εαυτό τους, ώστε να θέτουν χρονικά όρια της χρήσης του.

Επομένως, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής μπορεί να είναι ένας ακόμη καλός μας φίλος, ισοδύναμος με τα βιβλία ή και καλύτερος (λόγω της ποικιλίας που διαθέτει), αν δεν του επιτρέψουμε εμείς να γίνει δυνάστης μας!

Επιμέλεια: Ελένη Δακτυλά
Αντωνία Ρήγα, Ε2

Σημείωση συντάξεως:

Το άρθρο δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο 2007 στο 9ο τεύχος του περιοδικού «ΙΛΙΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ» του 7ου Δημοτικού Σχολείου Ιλίου Αττικής, διευθυντής του οποίου ήταν ο **Δημήτριος Γ. Ζηνέλης,** σύζυγος της συγχωριανής μας **Αγάπης Ευστ. Κόκλα.**

Η δίκη για την υπόθεση του νερού της βρύσης στο Κεραμιδάκι στις 29-7-2009

Η υπόθεση του όλου θέματος του νερού της πηγής του Κεραμιδακίου έχει ως εξής:

Είναι τρεχούμενο νερό, έρχεται μέσα από τα βουνά και σκάει εκεί που έρχεται η θάλασσα - ένα μέτρο - που γλείφει τη στεριά.

Την ονομασία «Βρύση Κεραμιδάκι» την πήρε, όταν για πρώτη φορά το 1760, ο πατέρας του παππού μας έσκαψε να φτιάξει μία λούμπα- ένα μικρό λάκκο- να συγκεντρώσει το νερό, βρήκε ένα μικρό κεραμιδάκι. Έτσι μεταδόθηκε το ιστορικό της βρύσης από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά, μέχρι σήμερα.

Το 1890 ο Ιωάννης Μπούμπουλης, εφοπλιστής για την εποχή εκείνη, για να είναι πιο εύκολη η συγκέντρωση και η μεταφορά νερού στα πλοία του, καΐκια, ιστιοφόρα, έδωσε χρήματα κι αυτός, όπως και οι οικογένειες που υδρεύονταν, βρήκαν μαστόρους και αφού έσκαψαν στο βράχο, βρήκαν το τρεχούμενο νερό, το συγκέντρωσαν σε ένα σημείο σε μία μικρή λεκάνη στο έδαφος και έχτισαν την βρύση, όμορφη με 2 κανάλια εμπρός και ένα δίπλα. Στις φωτογραφίες φαίνεται η επιγραφή για το

έτος κατασκευής της από τον Ι. Μπουμπούλη και της ανακαίνισής της το 1925 από τη Ζωή Ι. Βαλαωρίτου. Επιπλέον συντηρούνταν με χρήματα της κοινότητας από τους εκάστοτε κοινοτάρχες.

Η πηγή αυτή βρίσκεται στο κτήμα του Πάνου Κολυβά Κολονέλου. Το κτήμα αυτό μοιράστηκε στα παιδιά του Πάνου Κολυβά Κολονέλου, Σπύρο Κολυβά Κολονέλου και Κώστα Κολυβά Κολονέλου.

Από το κεντρικό επαρχιακό δρόμο Λευκάδας- Νυδριού και στο 13ο χλμ. από Λευκάδα κατέβαινε μονοπάτι γύρω στα 80 μ. το μισό από την ιδιοκτησία Κων/νου Πάνου Κολυβά Κολονέλου και το άλλο μισό μέσα από την ιδιοκτησία Σπύρου Κολυβά Κολονέλου. Από την πηγή αυτή, εκτός από τις οικογένειες Κώστα και Σπύρου Κολυβά-Κολονέλου, υδρεύονταν όσοι ήθελαν από τον οικισμό Νικιάνας και Σωτήρος, επίσης υδρεύονταν τα 3 χωριά του Μεγανησίου (ερχονταν με βάρκες και βενζίνες).

Υδρεύονταν το Περιγιάλι (Αχούρια) και όλο το Νυδρί.

Από την πηγή αυτή μέχρι το 1995, που έφερε το νερό από το Λούρο ο βουλευτής Λευκάδος κ. Κτενάς υδρεύονταν όλος ο οικισμός Μαγγανά και οι οικογένειες Κων/νου και Σπύρου Κολυβά- Κολονέλου.

Όλα αυτά κατατέθηκαν ενόρκως στη δίκη από τους μάρτυρες Στέφανο Κων. Κολυβά - Κολονέλο, τον Νικόλαο Βρεττό του Σπυρίδωνος ετών 86 και Αναστάσιο Σούνδια του Δημ. ετών 70.

Ο καινούριος ιδιοκτήτης μάντρωσε όλο το κτήμα γύρω- γύρω μαζί και το μονοπάτι και άφησε τους κατοίκους της γύρω περιοχής χωρίς νερό.

Μετά τιμής
Όλος ο κόσμος
που του στέρησαν
χωρίς λόγο το νερό.....

ANTILALOI AP' TOYS SKAROYS 1-2_Layout 1 22/04/2011 8:10 ΠΜ Page 4

Να 'μαστε πάλι εδώ

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

συνθήκες άλλαξαν ραγδαία, που οδήγησαν σε μια χωρίς όρια ισοπέδωση των πάντων. Οι ηθικές αξίες, ο ρομαντισμός, ο ουμανισμός παραμερίστηκαν και στη θέση τους ήρθαν ο ατομικισμός, ο ωχαδελφισμός, το κυνήγι του γρήγορου πλουτισμού με κάθε μέσον, ο υπερκαταναλωτισμός και η ευδαιμονία.

Τούτο το τσουνάμι της παγκοσμιοποίησης που έφερε τον ίδιο τον άνθρωπο και τις κοινωνίες του σε παρακμή, είναι η αιτία που και οι Σύλλογοι έχασαν την παρεμβατική τους δυνατότητα, π.χ.: Σήμερα δεν υπάρχει ανάγκη να περιμένει κανείς την τοπική εφημερίδα για να πληροφορηθεί τα νέα του χωριού του. «Δόξα τω Θεώ», έχουμε δύο κινητά ο καθένας και η ενημέρωση είναι άμεση, ακόμη με SMS και απ' το διαδίκτυο.

Ούτε έχουμε να περιμένουμε το Σύλλογο να μας πάει εκδρομή για να βγούμε στη φύση. «Δόξα τω Θεώ» υπάρχουν γι' αυτό τουλάχιστον δύο αυτοκίνητα σε κάθε σπίτι, που μπορούμε να αποδράσουμε κάθε Σαββατοκύριακο με παρέα το συμπέθερο ή τον κουμπάρο, να πάμε για ψάρεμα, κυνήγι ακόμη και για λάχανα.

Όσο για διασκέδαση, ε, τι να σου κάνει ένας χορός που θα κάνει ο Σύλλογος; «Δόξα τω Θεώ» διαθέτουμε πλάσμα τηλεόραση, βίντεο, DVD και PC και φέρνουμε τη διασκέδαση μέσα στο σπίτι, φορώντας τις πιτζάμες και τις παντούφλες μας. Ύστερα σε κάποιο γάμο θα μας καλέσουν και θα διασκεδάσουμε εκεί.

Όσο για το αντάμωμα με τους χωριανούς μας, στενεύουμε τον κύκλο στους πιο κοντινούς και πορευόμαστε. Άλλωστε «δόξα τω θεώ» έχουμε τη δυνατότητα κάνα δυό φορές το χρόνο να βρεθούμε στο χωριό για διακοπές, ή μακριά από δώ, να συνοδεύσουμε κανέναν στους αιωνίους.

Μόνο που θα μπερδευτούμε. Χάρηκα πολύ, θα πούμε, ή συλλυπητήρια;

Κι αν για μας τους μεγαλύτερους τα πράγματα έχουν έτσι, τι γίνεται με τους νέους; Γιατί δε συμμετέχουν οι νέοι;

Αλήθεια, σε ποιον σύλλογο θα βρούμε δραστηριοποιημένο νέο κάτω των 35-40 χρόνων;

Όπως το δέντρο που δεν έχει κλαριά ξηραίνεται, έτσι χωρίς νέους, κανένας σύλλογος δεν έχει μέλλον.

Τ' ακούμε συχνά τα τελευταία χρόνια: «οι νέοι δεν έχουν ευαισθησίες για τέτοια πράγματα σήμερα».

Αν η λαθεμένη άποψη ήταν ποινικό αδίκημα, μια τέτοια άποψη θα τιμωρούνταν σαν κακούργημα.

Και ευαισθησίες έχουν και ηθικών αξιών δεν στερούνται, μόνο που δεν τους αφήνουμε ούτε το χρόνο ούτε τη διάθεση να τις εκδηλώσουν.

Η παιδεία που τους παρέχουμε, τους θέλει εξαρτήματα της παραγωγικής διαδικασίας.

Το κοινωνικό και οικονομικό μας σύστημα τους θέλει καταναλωτές, μερικές φορές είδος προς κατανάλωση.

Οι κάθε μορφής αρχές και εξουσίες τούς εξαπατούν με ψεύτικες προοπτικές και υποσχέσεις, τους εκμεταλλεύονται κάθε φορά ανάλογα κατά πως τις συμφέρει.

Τέλος, εμείς οι γονείς τους κάνουμε ό,τι περνάει απ' το χέρι μας να τους προετοιμάσουμε επιμελώς για όλα τα παραπάνω.

Κι αν τα παιδιά μας δεν έρχονται στο Σύλλογο, δεν ευθύνονται εκείνα. Δεν δίνεις ενδιαφέρον, προσπάθεια και χρόνο για κάτι που ποτέ δεν έμαθες ν' αγαπάς.

Γιατί νά 'ρθει στο Σύλλογο Αλεξανδριτών, αφού δεν αισθάνεται Αλεξανδριτόπουλο; Αυτή την ιδιότητα από μας έπρεπε να την πάρει. Του την δώσαμε; Όχι, όπως δεν μπορούσαμε, συνειδητά ή όχι, να τους δώσουμε σωστό προσανατολισμό για το τι να θέλει απ' τη ζωή του.

Π.χ., κάποτε ακούγαμε απ' τους αμόρφωτους γονείς μας: **«Μάθε παιδί μου γράμματα, να γίνεις άνθρωπος».**

Εμείς τι λέμε σήμερα; **«Σπούδασε παιδί μου, πάρε όσα περισσότερα χαρτιά μπορείς, για να 'κονομήσεις περισσότερα, για να γίνεις ο τάδε με τ' όνομα, παράγοντας υπολογίσιμος»**. Πάει ο άνθρωπος!

Μα πώς να επιβιώσει ένας πνευματικός οργανισμός, όπως είναι ο πολιτιστικός σύλλογος, χωρίς ανθρώπους; Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, δεν υπάρχει άραγε ελπίδα;

Ας μην είμαστε τόσο απαισιόδοξοι. Ακόμα δεν φτάσαμε στον πάτο. Επειδή η έννοια άνθρωπος είναι συνυφασμένη με την ίδια την ύπαρξή του και δεν χάνεται απ' αυτόν παρά μονάχα με το θάνατο, πάντα υπάρχει ελπίδα. Φτάνει να την αναδείξουμε και να της ξαναδώσουμε την ουσία που της στερήσαμε.

Κοντολογίς, πριν αναβιώσουμε το Σύλλογο, προέχει ν' αναστήσουμε μέσα μας τον άνθρωπο.

Ένα καλό ξεκίνημα γι' αυτό θα ήταν να εντάξουμε το προσωπικό μας επιδιωκόμενο μέσα στο γενικό, να επανασυνδέσουμε την οικογένεια, που την έχουμε διαλύσει, να φέρουμε κοντά μας τα παιδιά μας, να τα κάνουμε να νιώσουν ζεστασιά, σιγουριά, εμπιστοσύνη, ώστε να μη μας βαριούνται και να μη μας αποφεύγουν και τότε να 'μαστε σίγουροι πως όλα θα γίνουν καλύτερα. Και στο σύλλογο μαζί μας θα τους φέρουμε. Όσο για το αν έχουν ή όχι χρόνο, κάτι που συνήθως επικαλούμαστε όλοι, θα λέγαμε πως απλά υπερβάλλουμε. Σκεφθήκαμε ποτέ τις ώρες που μας έχουν κλέψει ή εκείνες που οι ίδιοι άσκοπα σπαταλήσαμε στη ζωή μας;

Μακάρι ελάχιστες απ' αυτές τις ώρες να τις είχαμε αφιερώσει στο Σύλλογο. Σε όποιον σύλλογο. Φτάνει ν' αναδεικνύει τις ανθρώπινες αξίες. Φτάνει ν' ανορθώνει την ψυχή μας και το σώμα πάνω απ' το νέφος.

Δε λέμε πως αυτό θα το κατορθώσουμε οπωσδήποτε στον δικό μας Σύλλογο. Ας το προσπαθήσουμε όμως. Συσπείρωση, σύμπνοια χρειάζεται. Τα θετικά αποτελέσματα της μικρής συσπείρωσης τα ζήσαμε όταν χρειάστηκε με την επαναβίωση του συλλόγου, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το μέγα πρόβλημα της δημιουργίας ΧΥΤΑ στο χωριό μας.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι οι τραγικές κοινωνικοοικονομικές συνθήκες (ανεργία, οικονομική εξαθλίωση, εργασιακός Μεσαίωνας, ασφαλιστικό κ.λ.π.) που μας επιβλήθηκαν και πλήττουν όλους μας σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ευνοούν και μάλιστα επιτακτικά την επαναδραστηριοποίηση του Συλλόγου μας. Εν' όψει δε και του επερχόμενου κατ' ευφημισμό «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» νομίζουμε ότι ο Σύλλογός μας με την συνεργασία των τοπικών συλλόγων «ΣΚΑΡΩΝ» και «ΦΗΓΟΥΣ» αλλά και του Τοπικού Συμβουλίου που θα προκύψει απ' τις επερχόμενες εκλογές, μπορεί και πρέπει να προσφέρει πολλά στον τόπο μας.

Όλοι μαζί λοιπόν ενωμένοι για το καλό του χωριού μας.

Ειδήσεις - Προβληματισμοί - Σχόλια

✔ **Επί τέλους έγινε το γεφύρι στη Μαρίτσα.** Χρειάστηκε να περάσουν 30 χρόνια από την ερήμωση των οικισμών Αλεξάνδρου - Κολυβάτων και Κιάφας (ένας απ' τους λόγους της ραγδαίας ερήμωσης ήταν η μη κατασκευή του γιατί στο παλιό γεφύρι δε χωρούσε να περάσει λεωφορείο).

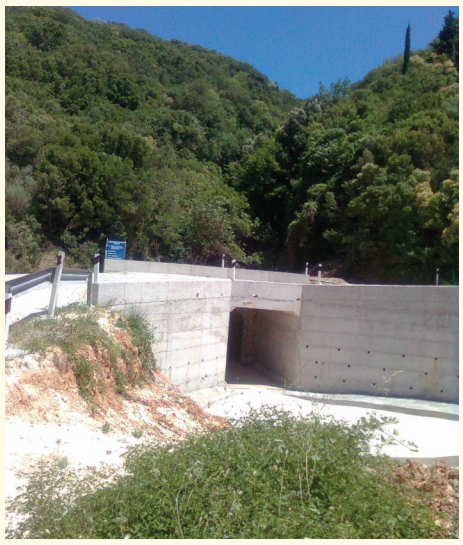

Βέβαια η ανάδειξη του παλιού θα μπορούσε να γινόταν καλύτερα. Πάντως ευχαριστούμε τον κ. Νομάρχη αλλά... θάχουμε και το νου μας!!!

Γιατί; (Χωρίς να θέλουμε να το πιστέψουμε) ψιθυρίζονται διάφορα, π.χ. ότι έγινε γιατί στο πίσω μέρος του μυαλού κάποιων παραμένει η ιδέα για τη δημιουργία ΧΥΤΑ στον Αλέξανδρο.

Εμείς θά 'μαστε εδώ.

✔ **Το καμπαναριό του Αγ. Σπυρίδωνα πρέπει επειγόντως να το δουν οι αρμόδιοι για την αντοχή του.**
Τα σίδερα στις κολώνες και την οροφή του κάτω μέρους έχουν διαβρωθεί και αποκαλυφθεί. Καλό θά 'ναι πριν θρηνήσουμε θύματα να γίνει αποκατάστασή του.

✔ **Πρωτάκουστο.** Στην κορυφή του Γαλανού έχει γίνει ένας τυφλός δρόμος μάλιστα ασφαλτοστρωμένος. Αλήθεια, αφού δεν είχε επιλυθεί το θέμα της ελεύθερης πρόσβασής του και απ' τις δύο πλευρές, γιατί έγινε; Κάτι παρόμοιο συνέβη και σε δρόμο στην περιοχή Λεκατσά - Άη-Νικόλα με το κλείσιμό του. Για τα θέματα αυτά θα επανέλθουμε με στοιχεία.

✔ **ΧΑΣΑΜΕ ΤΟ ΦΡΕΑΡ.** Αναζητείται το φρυάς (μόνο οι παλιότεροι μπορεί να εντοπίσουν που βρίσκεται το πηγάδι που ξεδίψαγε γενιές και γενιές, ανθρώπων και ζώων). Αλλά και ο Σταυρός και τ' άλλα πηγάδια στο χωριό μας, όπως και οι βρύσες και πηγές στα Κολυβάτα και στο κανάλι, χρήζουν αποκατάστασης και ανάδειξης, γιατί αποτελούν ιστορία του τόπου μας.

✔ **ΣΚΑΡΟΙ.** Η ορθολογική διαχείριση με εμπεριστατωμένη μελέτη, όπως αποφάσισε πριν περίπου ένα χρόνο το Δημοτικό Συμβούλιο, πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα για το νέο τοπικό συμβούλιο, έτσι ώστε η κτηνοτροφία να υπάρχει και το περιβάλλον να προστατεύεται. Η ιστορία των Σκάρων δείχνει ότι άνθρωποι - ζώα - φύση μόνο αρμονικά μπορούν να συνυπάρξουν.